

# Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 104.

Sjette Sessions anden Samling.

39te Møde.

Torsdagen den 22de Februar.

(Fort.)

**Indenrigsministeren:** Jeg maa ogsaa fra Ministeriets Standpunkt beklage, at dette Forslag ikke tidligere er fremkommet; thi man har derved ikke kunnet faae Leilighed til at bevirke nogen Modification dert, eller nogen Tydeliggjørelse deraf.

Jeg troer nu paa ingen Maade, at det har saa store Betænkeligheder, som der fra en enkelt Side er yttret dertil, imidlertid ikke saaledes, som jeg forstaaer det, og som jeg troer, det maa forstaaes; tydeligt er det iøvrigt vistnok ikke. Naar der staar: „Om et Sogneforstanderskab, at der gives nærmere Bestemmelser angaaende Udførelsen af dets forskellige Forretninger, da kunne saadanne med Amtsrådets Samtykke gives i et særligt Regulativ“, saa kan man dog slutte sig til, at det er Sogneforstanderskabet, der affatter Regulativet; dette er iøvrigt et mindre vigtigt Punkt. Gjenstanden for Regulativet er dernæst betegnet som Udførelsen af Sogneforstanderskabets forskellige Forretninger, og dette kunde synes at omfatte baade en Bestemmelse om, hvorledes Forretningerne skulle fordeles mellem Medlemmerne indbyrdes, og en Tilslæbelse til, at Sogneforstanderskabet kunde lade udføre endeel af dets Forretninger ved Andre. (S. A. Hansen: Saa vilde det staa i Strid med Lovgivningen!) Ja, jeg vilde netop bemærke, at jeg antager, at den sidste Fortolkning vilde være stridende mod den nugældende Lovgivning; men, dersom dette altsaa ikke kan være Meningen, bliver Bestemmelsens Omfang meget indskrænket. Fremdeles anser jeg det at be-

stemme Betaling for Sogneforstanderne selv for ligefrem stridende imod Lovgivningen, thi det er jo en Grundsetning, at de valgte Medlemmer af Communalbestyrelsen for Tiden uden Bederlag skulle udføre de kommunale Forretninger. Det kan jo endelig ogsaa tænkes, at Regulativets Fordeling af Forretningerne imellem Sogneforstanderne, naar ogsaa Overdragelsen af de forskellige Forretninger til de Enkelte skulde beroe paa Majoriteten, kunde være beregnet paa at føre de vanskeligste Forretninger over paa en Enkelte. En saadan Mislighed er altid tænkelig. Men jeg troer, at der dog alligevel ikke er nogen Fare ved dette hele første Forslag, og jeg har denne Overbeviisning, fordi Amtsrådets Samtykke er fordret. Jeg har den Erfaring angaaende Amtsrådernes Bestaaen og den Agtelse for Amtsrådene her i Landet, at jeg troer, at de ikke vilde tage sig det let med at stadfæste slige Regulativer. Hvor de ønskes — og dette vil dog vist kun ske i sjældnere Tilfælde — ville Amtsrådene ei stadfæste dem, forinden de for det Første have forvirket sig om, at der har fundet en omhyggelig og gjentagen Overveielse Sted i Sogneforstanderskaberne selv, og dernæst heller ikke, uden at Amtsrådene holde sig forvirkede om, at der ikke ligger nogen skjult Chicane imod enkelte Medlemmer i saadanne Forslag, men at det virkelig er i Communens Interesse, at Forslaget gjøres. Saaledes anser jeg Bestemmelsen for ikke at være af noget stort Omfang og ei heller medføre nogen Fare. — Hvad angaaer det andet Hovedaffnit, da er det ganske vist, at det kan være beqvemt, at Valgerne vælger paa flere Steder; men jeg skulde rigtignok være meget tilbøjelig til med den sidste Ærede Taler at antage, at Lovgivningen ikke tilsteder, istedetfor